

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra Tine (Danske Klassikere)

Citation: Bang, Herman: "Tine", i Bang, Herman: *Tine*, udg. af Marie Hvidt ; Villy Sørensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, [1986], s. 61. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang08val-shoot-idm139973026879856/facsimile.pdf> (tilgået 08. maj 2024)

Anvendt udgave: Tine

derlig træt ud, med mange smaa Rynker om Øjnene. Hun førte en endeløs Kamp med »alt det Smuds« i sit Hus – det kom jo ind baade paa Gulve af Støvler og paa Vægge af Kapper og paa Borde af Piber – i alle Kroge.

– Man har ikke det Sted for sig selv, sagde hun, man har ikke det Sted for sig selv . . . Men, vi skal vel ikke klage, vi skal vel ikke klage.

Hun havde sat sig, men hun rejste sig op igen. Hun kom i Tanker om det, hun »havde« til Skovrideren:

– Idag kommer han jo hjem, sagde hun, idag kommer han jo hjem . . .

Det var *det*, Tine var kommen for. Madam Bølling plejede at lave lidt Extra de Dage, Skovrideren kom hjem – nede i Skovridergaarden fik man jo aldrig Tid, saa stor Indkvartering *der* var.

Moderen fik hentet en Skaal. Det er saa lidt, sagde hun. Men hvordan skal man faa det lavet, min Pige, hvordan skal man faa det lavet?

– Og Bølling, og Bølling – Madammen sagde nu *alting* to Gange, det var en Slags Træthed i Hjernen – ja gaa ind til ham, min Pige, gaa ind til ham.

Gamle Bølling sad i Sovekamret, der var det eneste Rum, som de havde for sig selv, henne ved Vinduet. Han havde slet ikke kunnet forvinde den Nat den sjette – det var, som trak han tungt paa det højre Ben, og Laaget vilde ikke rigtig op fra det højre Øje.

Tine satte sig med Skovriderens Skaal paa Skødet: Naa, hvordan gaar det dernede? sagde han; ogsaa Mælet var blevet lidt besværligt.

Tine fortalte op om alting med en munter Stemme, mens hun lagde Tæppet bedre sammen om hans Ben: Du maa ikke fryse, Fa'er, sagde hun: du maa holde det om dig.

Og hun fortalte.

Ude i Stuerne begyndte de at bryde op og der blev Støj i hele Huset, oppe og nede.

– De skal jo rykke ud, Fa'er, sagde Tine ind i hans Øjne.

Men Bølling der ikke hørte efter mere, sagde kun med sin svære Tunge: Ja – hvordan skal det ende, hvordan skal det ende? mens han stirrede paa Tine med et Par tomme Øjne.

Tine stod og glattede hans Haar og smilte: Naa, Fa'er, det kan jo blive godt endnu – man maa jo haabe.

Tine gik ud paa Trappen. Foran Kroen var der stuvende fuldt af Soldater, der købslog i sidste Nu om Tobak og fik Feltflasken fyldt.